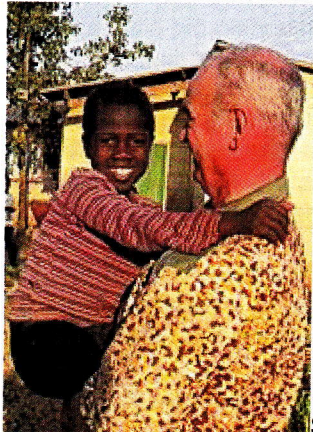

Suomalaispariskunta auttaa Zimbabwen orpoja kriisin keskellä
Zimbabwen poliittisen ja taloudellisen kriisin suurimmat häviäjät ovat lapset: kouluissa ei ole opettajia, kotona ei usein ruokaa tai edes vanhempia. Seppo Ainamon ja Oili Wuolteen Dzikwa Trust pitää huolta 400 ihmiskohtalosta Hararen laitamilla.

Seppo Ainamo tuntee kaikki Dzikwan lapset nimeltä. Sylissä Tariro.

Auto kurvailee halki Dzivarasekwan, yhden Hararen suurimmista ja köyhimmistä lähiöistä. Lapset kirkuvat riemusta: "Seppo, Seppo, Seppo!"

Hararen muut suomalaismiehet sanovat, että heitäkin huudellaan Dzivarasekwassa Sepoiksi, mikä ei varmaankaan haittaa slummin supertähteä, **Seppo Ainamo**a, joka on puolisonsa **Oili Wuolteen** kanssa pitänyt huolta alueen köyhistä lapsista vuodesta 1992.

Kummityötä käsityönä

"Haluamme *näin* pieniä tyttöjä, jotka ovat hyviä koulussa. Niistä suomalaiset tykkäävät", Seppo Ainamo selittää kouluvierailulla rehtorille pitäen kättään vähän pöydänpinnan yläpuolella. Kaikkia naurattaa, mutta vitsin takana piilee tottakin. Ainamon ja Wuolteen tukemista lapsista noin 60 prosenttia on tyttöjä. Säätiö maksaa koulumaksut, hankkii vaatteet ja tarvittaessa ruokkiikin. Varat tulevat kummeilta ja ulkoministeriöltä, ja kummien toivomukset vaikuttavat siihen, millaisia lapsia hankkeessa tuetaan. Toki tyttöjen suosimiseen vaikuttaa sekin, että heidän on poikia vaikeampi päästä kouluun, ja tyttöjen koulutus on usein toisteltu taikakeino ulos köyhyysloukusta.

Ensimmäinen kummi perhepiirin ulkopuolelta oli Suomen pankin silloinen pääjohtaja **Sirkka Hämäläinen**. Lahjoittajien joukosta löytyvät myös nykyinen pääjohtaja **Erkki Liikanen**, **Mika Häkkinen** tukenut Allun grilli sekä Häkkisen vanhemmat.

Hanketta tuetaan julkisin varoin ulkoministeriön hanketuesta, jota hallinnoi Suomessa Zimbabwen Aids-orvot ry. Tuki kattaa kuluista noin puolet, vaikka se voisi ministeriön sääntöjen mukaan olla jopa 85 prosenttia. Ainamo ja Wuolle eivät kuitenkaan halua lisätukea nostaakseen lasten määrää, vaikka halukkaita Dzivarasekwassa varmasti riittäisi.

"Meistä on tärkeää että tunnemme kaikki lapset ja tiedämme heidän taustansa, ja pystymme seuraamaan jokaisen koulumenestystä", Seppo Ainamo selittää.

Neljäsataa kohtaloa

Istuudumme sohville, ja Seppo Ainamo pyytää isäntää sammuttamaan pauhaavan television. Talo on aivan toisesta maailmasta kuin se pieni peltikoppi parin sadan metrin päässä jossa hiljattain vierailimme. Sielläkin asui kokonainen perhe. Ainamo ei näytä tyytyväiseltä.

"Miriam asui tuolla sellaisessa tynnyrinpuolikkaassa mistä hänet pelastettiin", sanoo Seppo Ainamo. Miriam on yksi kolmestakymmenestä lapsesta jotka asuvat Dzikwa Trustin tiloissa.